

RL-41

CENTRE DE DOCUMENTACIÓ
UNIVERSITAT JAUME I

Imprimeix: Sichert (Vila-real)

Publicació del Consell d'Estudians i Estudiants de la Universitat Jaume I.

Edita: Consell d'Estudians
Redacció: Francesca Gallardo Alcántara,
Estrella López Molina, Dídac Ortí i Marrín,
Andreu Vidal i Soriano

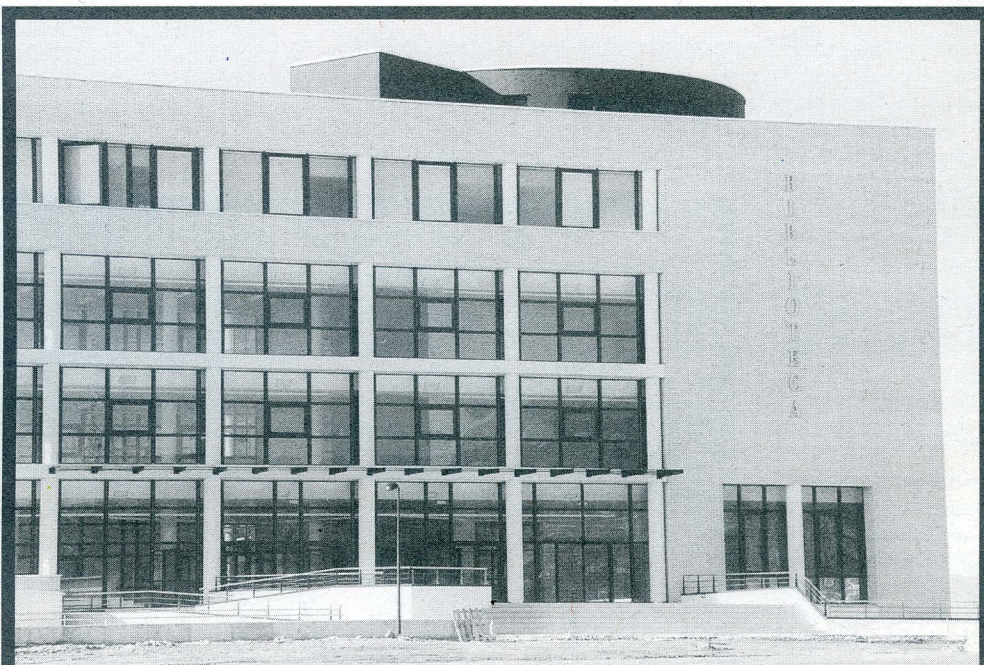
Campus

nº 4

Març de 1999

SUMARI

La nova biblioteca	
Més beques i menys armes	
Breus	4
L'altra UJI	5
La teua veu	6
Les nostres associacions	7
El Consell informa	8
Agenda	8

Les obres de la Biblioteca quasi bé estan acabades, esperem que per als exàmens de juny i amb la calor pel mig, ja puguem estudiar allí.

EDITORIAL

Aquest número quatre és l'última trobada que farem els becaris de la Revista Campus amb tots vosaltres. Ha estat un plaer poder treballar junts (malgrat les dificultats que hem tingut a l'hora de concertar alguna entrevista, de rebre les fotos a temps i alguna altra cosa xicoteta) i estem molt contents d'haver pogut rebre les vostres col·laboracions, que la gent preguntara pel pròxim número... Gràcies per haver-nos llegit i per haver col·laborat a fer una revista que fóra més vostra. Ara, vindran nous becaris que continuaran amb la feina que hem començat nosaltres. Esperem que tots els ajudem i que la Revista Campus continue la seua trajectòria... Bona sort!

LA NOVA BIBLIOTECA

Segurament la gran majoria d'estudiants i estudiantes emprem el que s'anomena el Centre de Documentació o Biblioteca que hi ha a cada edifici de les diferents facultats. Com que no només hi trobem llibres, sinó també vídeos, revistes, diaris i cassettes, rep el curiós nom de Centre de Documentació (... més d'un o una ha passat mesos sense entrar-hi perquè no sabien que allò era la tan buscada i no trobada biblioteca!). Ara, però, a partir de l'abril, més o menys, sí que podrem anar a una BIBLIOTECA en majúscules: l'edifici gris amb cristall situat darrere de l'Escola podrà començar a emprar-se.

La Redacció de Campus ha parlat amb el director de la Biblioteca, Vicent Falomir, que ens ha explicat tot un projecte que, dins d'uns pocs dies, serà realitat.

Campus: Tots veiem el nou edifici, que està quasi acabat.

Després de Pasqua podrem fer ús d'ell, però quedarà tot centralitzat o també tindrem les nostres biblioteques de les nostres facultats?

Vicent Falomir:

En un principi aquesta és la idea, és a dir, volem que tot el material de documentació estiga centralitzat, per això traslladarem tot el material del Centre de Documentació del Riu Sec, tant d'un edifici com de l'altre, i del que queda a la Penyeta. Les sales que ara s'empen com biblioteca quedaran com a sales

d'estudi. Ara bé, a Borriol, la biblioteca es quedarà fins que no es canvien totes les instal·lacions i, clar, fins que es faci la segona part del projecte, que serà un altre edifici connectat a aquesta primera fase.

C: Vostè que és el pare de la criatura, què ens pot dir d'ella?

V.F: Estem molt satisfets de com ha quedat tot, perquè era un projecte molt ambiciós que estem pensant i estudiant des de 1994. Aquest edifici ha estat el resultat del treball conjunt amb un arquitecte amb qui hem viatjat per França i el Regne Unit per tal de conèixer les seues biblioteques i inspirar-nos i aprendre com són per Europa. Així, doncs, un treball conjunt ben fet sempre dona bons fruits.

C: Abans ha dit que tot estarà centralitzat, aleshores, si jo vull consultar un llibre de dret comunitari o de química inorgànica no hauré de demanar-lo als bibliotecaris o anar als altres edificis... Ens pot dir com està distribuïda la biblioteca?

V.F: Aquest edifici té sis plantes, encara que els alumnes només podreu utilitzar-ne cinc, ja que el segon soterrani és l'arxiu de llibres donats. S'entrarà a la planta 0, a la qual també s'accedeix mitjançant una rampa, i enllà trobareu un mostrador on podreu agafar el material en préstec (tenim el projecte de posar aparells perquè pugueu fer auto-préstecs, però això

potser comence el pròxim curs). En aquesta planta estan tots els manuals de les titulacions, obres de referència en paper (com, per exemple, enciclopèdies i diccionaris), novel·les i també estarà el Centre de Documentació Europea. Hi haurà la secció d'obtenció de documents que no trobem a la nostra Universitat i que sí que estan a altres biblioteques estatals o europees i que podem accedir a elles.

La planta 1 és l'hemeroteca, on hi ha armaris especials on trobem el primer exemplar de les revistes o diaris i, si l'obrim, trobem la resta de números.

Les plantes 2 i 3 són les plantes d'investigació per matèries i les obres són les específiques de cada titulació i estan classificades segons el Congrés de Washington: cada matèria està alhora classificada per temes.

La planta -1 és la mediateca, és a dir, la secció audiovisual.

Hi ha vídeos, televisors, cassettes, diccionaris electrònics i DVD, però s'ha de dir que no és un Centre d'Autoaprenentatge de Llengües, com el que s'hi troba al Campus de Borriol. A més, a aquesta planta s'ha posat una sala amb màquines de cafè i alguna cosa per menjar amb taules, perquè la gent també pugui descansar.

Hi haurà un bibliotecari a cada planta a qui podreu adreçar-vos per demanar ajuda o informació si voleu trobar material espe-

cífic d'algun tema i totes les taules tindran un endoll perquè la gent pugui dur-se l'ordinador portàtil i connectar-lo.

C: Tot això pareix que està molt bé, però s'ampliarà l'horari de la biblioteca i la durada del préstec?

V.F: L'horari, en un principi, serà el mateix: de 8.00 a 22.00, però pensem d'ampliar-lo en època d'exàmens i també obrir dissabtes i diumenges, sempre segons les necessitats que hi haja. El préstec s'ampliarà per a l'alumnat i una novetat és que vosaltres podreu demanar als vostres departaments els llibres que us facen falta, perquè ara són els departaments els que administren el pressupost de compra de llibres.

C: Moltes gràcies per haver pogut parlar amb vostè i esperar poder gaudir de les noves instal·lacions dins de poc.

Ja veieu com està quedant la nova biblioteca, que esperem que compleixca bé amb les nostres necessitats. Així que dins de poc, després de Pasqua, podrem anar a conèixer aquesta altra part fonamental de la nostra Universitat que és la biblioteca (tranquil·litat, no us perdreu dins de tant de llibre, perquè hi haurà jornades de presentació i també tríptics on s'explicarà detalladament com funciona tot).

Llarga vida a la Biblioteca!

MÉS BEQUES I MENYS ARMES

L'ensenyament a l'Estat Espanyol, cada cop rep menys diners per a la investigació i per a les beques. Tothom en major o menor conseqüència, em referisc a l'estudiantat, sap com estan plantejats els ajuts per a poder cursar estudis, a la gran majoria que som de fora de les ciutats on hi ha centres universitaris ens demanen uns llinars econòmics i acadèmics que contribueixen activament a amargar-nos la vida i la dels nostres pares.

El sistema actual de beques avui en dia planteja tot un seguit de problemes, entre els quals cal destacar la nul·la cobertura d'aquest sistema i l'escassa coordinació entre el Ministeri, les comunitats autònoms i universitats davant la concessió de les ajudes.

Les ajudes dels diferents administradors públics no cobreixen el cent per cent de les sol·licituds. No existeix una política general i sí una política descoordinada amb llacunes importants i que confonen beques i ajudes amb excepció de taxes, i tot un seguit de fets que deixen molt que desitjar.

En front això darrerament es pot observar una política estatal capficada de ple en les forces militars incipients i professionals; la possibilitat envoltada de rumors de donar un prestigi a les forces militars estatals i endinsar-la en l'ensenyament és de preocupar. La potenciació del seu caràcter ofensiu i l'augment

del seu pressupost semblen imprescindibles. Però de què i de qui ens defensen?

Per què no es promou la prevenció dels conflictes, les resolucions no-violentes d'aquests, el desarmament, etc, etc? Hi ha moltes alternatives a la impunitat de la força militar, i la primera és el donar un èmfasi important a la investigació i a les noves generacions que apleguen a la Universitat de les portes del segle XXI i que creuen que les coses ja és hora que es vegin d'una altra òptica.

SABIES QUÈ..

- El govern té previst gastar-se **800.000 milions** de pessetes per col·laborar en la fabricació d'un caça bombarder europeu??
- L'Estat Espanyol és un dels principals venedors d'armes al Marroc, però alhora s'arma contra l'ame-naça del Sud??
- Al nostre país, l'exèrcit ens costa unes **50.000** pessetes per persona??

Ara per ara ens podem congratular, de que cada any les beques Erasmus tinguen menys dotació econòmica i que les prestigioses beques del Ministeri continuen tan inassequibles com sempre i que les beques i premis per a investigar siguen tan "nombrosos" i utòpics com fins ara.

ENRIC VALOR, DOCTOR HONORIS CAUSA

El dia 26 de febrer, dia de la festa de la Universitat, el prestigiós escriptor i lingüista Enric Valor i Vives va ser investit com a doctor *honoris causa* per la Universitat Jaume I. A l'acte no va assistir l'homenatjat a causa del seu delicat estat de salut, en representació seva va assistir el seu fill, també Enric Valor. El nomenament va ser un acte amb bastant de protocol, però alhora molt emotiu perquè es van projectar diferents imatges de l'escriptor de Castalla.

El discurs del professor Vicent Salvador va ser un elogi a la figura, a l'obra i a la coherència que ha mostrat sempre l'autor de les Rondalles Valencianes.

HA MORT EL SIAE... HA NASCUT EL PIAC!

Segur que heu vist cartellots tots negres amb una creu... Sí, companys i companyes: l'UJI està de dol: el SIAE ha mort. Tenia set anys i, envoltat de tota la seua família universitària, ha mort. Però, tranquils i tranquil·les!! S'ha reencarnat!! Sí, sí... Ara ha nascut (com vam informar-vos al número 2 de *Campus*) el PIAC, és a dir, el Punt d'Informació i Assessorament de Centre. El PIAC és un xiquet que ha nascut ple de la força i la il·lusió que li ha deixat el SIAE en herència, amb tota la informació referent a la Universitat que voleu, amb informació sobre altres carreres, amb convocatòries de beques, curssets, pisos i moltes més coses... Si voleu descobrir-les, adreceu-vos-hi!!

El dia 1, 2 i 3 de març es varen organitzar als 3 campus unes jornades de presentació on l'acte s'arredoní amb un succulent "piscolabis"; tot això fou organitzat per l'Àrea Tècnica d'Orientació i l'USE (Unitat de Suport Educatiu). Llarga vida al PIAC!!!!

EL SEGON SEMESTRE CONTINUA EL SEU CAMÍ

Ja estem altra vegada a la rutina de les classes, les pràctiques, les cues esperant que els ordinadors es queden lliures, la cantina amb tot el seu ambient; les noves assignatures que ja hem intentat encetar, però que amb tanta festa (com ha anat la Magdalena? Preparant-vos per a les Falles?) encara no han començat de veres; les assignatures anuals que continuen el seu camí; els de quart amb les pràctiques d'empresa... Bé, el segon semestre va començar el passat dia 22 de febrer i s'allargarà fins l'11 de juny, seguit d'un calorós mes d'exàmens... Però encara està lluny tot això i encara queden uns mesets de classes i de aprendre moltes coses... Així que: au, ànim amb el segon semestre!

LA FESTA DE L'UJI

El passat dia 26 de febrer es va celebrar la festa de la Universitat, universalment coneguda com a festa de les paellas, amb un èxit d'assistència més que notable, al voltant de 3.500 persones segons alguns mitjans d'informació. El dia va ser lluent i esplèndid, la qual cosa va afavorir l'assistència de gent.

Després de la fartada d'arròs (s'ha de dir que alguns gairebé no van tastar l'arròs ja que se'ls va socarrar), van venir els concerts que van concloure ja ben bé quan era nit tancada.

No cal destacar cap incident seriós, només alguns desajustos digestius, no causats precisament per l'arròs. També s'ha de dir que degut al poc nombre de serveis oberts (només els de la cantina), els arbres i plantes dels diversos jardins van rebre una bona dosi de fertilitzant líquid.

PROJECTE NOW-ISONOMIA

Dins del projecte NOW-Isonomia, es van celebrar les cinquenes Jornades d'Interlocució Social Sobre l'Ocupació, els dies 1, 2, 3 i 4 de març. El monogràfic el va presentar Ana Fuertes, degana de la Facultat de Ciències Jurídiques i Econòmiques de la Universitat Jaume I de Castelló.

La durada d'aquestes Jornades va ser de 20 hores i es va expedir una certificació acreditativa d'assistència als/a les participants. Només queda un monogràfic més organitzat pel Projecte NOW, que tractarà sobre Europa i tindrà lloc del 26 al 29 d'abril.

CONFERÈNCIA DE JULIO ANGUITA

El dia 2 de març, al saló d'actes del Campus de Borriol, va tenir lloc una conferència del coordinador general d'Izquierda Unida, Julio Anguita. La conferència tenia com a títol "Pensamiento Único, Moneda Única, Reparto Social del Trabajo" i estava organitzada pel Departament de Filosofia i Sociologia.

La conferència va ser tot un èxit d'assistència, el saló d'actes presentava un ple total, amb gent asseguda a terra i tot. Julio Anguita va captivar els assistents amb la seua manera de parlar i els seus raonaments.

CONSERGERIA

Una vegada més, des d'aquesta secció, volem donar a conèixer un col·lectiu que realitza la seua tasca dins de la Universitat, ja que la família universitària no està composta només per estudiants i professors.

Aquest mes els ha tocat el torn als treballadors i treballadores de Consergeria. Des de la Revista Campus ens hem acostat a xarrar una mica amb ells i elles per tal de veure com és el seu dia a dia. Ens hem dirigit a una consergeria qualsevol, per exemple la situada a l'edifici C del Campus de Borriol (l'edifici de la cantina) on ens han atés dues amables treballadores que, encara que primerament es mostren una mica reticents a ser entrevistades, després accepten de bon grat.

REVISTA CAMPUS- Expliqueu-nos una mica quines són les tasques fonamentals que es desenvolupen des de consergeria.

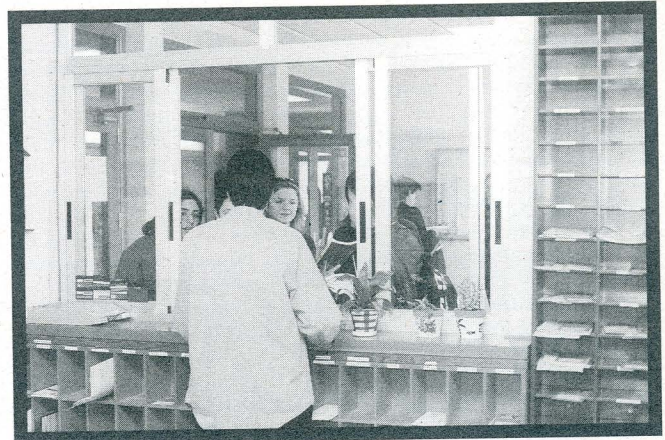
- Uf! Ací fem moltíssimes coses diferents: atendre la gent, encarregar-se del telèfon, transportar coses, guardar el correu, penjar i despenjar cartells, tancar i obrir despatxos i aules, revisar aules, franquejar el correu ... i encara moltes coses més.

R. C.- Ja ens estem donant compte, en els cinc minuts que fa que estem ací no para d'entrar gent demanant açò i demanant allò. Qui diríeu que us dóna més feina, el professorat o l'alumnat?

- Els professors !!! -contesten les dues a la vegada- sense cap dubte, les coses difícils i que més costen de fer són les dels professors, per suposat. Els estudiants solen demanar coses més simples.

R. C.- Hi ha algun dia de la setmana que siga millor o pitjor que la resta ?

- El pitjor de tots és el dilluns, és el dia de més feina. El divendres, en canvi és el dia més tranquil. Home !! els dissabtes (quan ens toca vindre) encara són més tranquils i fins i tot ens queda alguna estona lliure per regar aquestes plantes -a la Consergeria hi ha diverses plantes decoratives- ja que les plantes són una afició que tenim les dos.

R. C.- S'acaba fent amistat amb la gent que passa per ací ?

- Sí !! -contesten les dues de forma contundent-. S'acaba fent amistat, sobretot amb els professors, que són els que més venen, però també amb alguns estudiants.

R. C.- Ara, per últim, expliqueu-nos alguna anècdota o qualsevol cosa curiosa que us haja passat.

- Uf !! n'hi ha moltíssimes, però ara no me'n ve cap al pensament.

- Conta-li això dels professors i la toga...

- Ah sí !! Resulta, que sempre es diu que les dones són més presumides i "coquetes" que els hòmens, però, el dia que als doctors els toca vestir-se de "toga i barret" -com per exemple el dia que investiren Enric Valor com a *doctor honoris causa*- els professors (i no les professores) es passen una bona estona mirant-se i remirant-se; que si la toga em para alta d'ací, que si em para baixa d'allà, etc, fa molta gràcia de veure.

- Recorde ara, que un dia va rebotar una canonada d'aigua que passa per ahí -assenyala cap a la paret- i ens va xopar a tots, sobretot a un vicerector que es trobava ací en eixe moment.

- N'hi ha moltes més anècdotes, però no es poden contar perquè algú es podria identificar i s'ofendria.

- També tenim aquells estudiants despistats que adrecen els seus treballs a "Juan Pardo", quan resulta que al professor li diuen Jesús Pardo, el mateix passa amb una tal "Rosalia de Castro" que resulta ser Rosalia Torrent.

R. C.- Ja veiem que d'anècdotes n'hi ha unes quantes. Molt bé, moltes gràcies per atendre la nostra Revista.

1. Des de la Revista Campus esperem que aquesta entrevista haja servit per a conèixer una mica millor la gent que treballa a les consergeries, ja que encara que sovint ens passen desapercebuts, ací estan, per a tot el que necessitem.

VISCA LA DEMOCRÀCIA, LA CULTURA DE MASSES I TOTA LA PANACEA!!!

Pareix mentida que, a aquestes altures, alguns polítics espanyols encara s'omplin la boca de declaracions d'intencions i vanaglòries al voltant del terme democràcia i tot el que envolta aquesta pràctica política. Sense anar més lluny anem a parlar de la situació d'alguns pobles sense estat, que estan patint, a les acaballes del segle XX i al llindar d'una nova centúria, sengles processos d'exterminació ètnica: els kurds, els habitants del Kòsovo, els indígenes amazònics i tot un seguit de cultures que per a res tenen a veure amb aquest monstre homogeni i totalitzador, deshumanitzant si es vol, que ens ha oferit aquesta societat de masses.

Anem a començar per la decisió que tingué el Parlament Base d'acollir a l'assemblea de representants kurds per tal d'expressar-se lliurement, davant les barbàries humanes que han protagonitzat la governació turca i la resta de poders occidentals (clar, qui calla, atorga). Davant açò, hem pogut assistir, quasi de manera immediata, a la reacció del govern espanyol, amb la seua negació a retre'ls un fòrum de debat, argumentant raons econòmiques envers raons humanes. Ens agafen esgarriances a aquells que veiem el problema des d'una altra òptica, diferent a la que ens vénen els mitjans de "manipulació", enmig d'un conglomerat inconnex i indefinit, propi d'un capitalisme exacerbant en vies de degradació i de dirigir-se no-se-sap-on. Resulta insultant veure com el nostre govern i tota la tropa ens vulguen vendre que si acollim els kurds a les nostres terres, els turcs ja no ens compraran els cotxes bascos. També però, no ens compraran les armes i les mines anti-persones espanyoles, encara

que açò no ho diuen perquè no els interessa. Prefereixen mantindre un harmònic concert econòmic a costa del sacrifici de vides humanes, i de pobles i cultures d'arreu del món. El cas kurd sols és un exemple que, almenys, hem pogut detectar, atès que potser que n'hi hagen centenars d'exemples com aquest.

Enguany mateix farà 21 anys de la Constitució Espanyola, la panacea de la democràcia hispànica i "gloria de las libertades nacionales". Cada dia que passa ens sentim més europeus i més demòcrates, som super-feliços, apadrinem *ninyos* (sense saber on van els diners), les nostres mares van a missa tots els diumenges amb tot l'aixovar (i no donen propina a la *mugre*), juguem al futbol amb pilotes que han fet els xiquets paraplàtics de Tailàndia... Què bonic, som occidentals, cada vegada estem més lluny d'Àfrica i més prop d'Auswitch!!!

Com deia Joan Fuster, però aplicat en altres termes i en una conjuntura diferent, tendim a no ser ni carn ni peix, ja no com a valencians, sinó com a persones, com a éssers humans, com a habitants del mateix ecosistema. Potser encara hi haja gent que senta alguna cosa en dir que *nosaltres no som d'eixe món*.

Josep Cristià Linares i Bayo
4t Llicenciatura en Humanitats
Assemblea d'Estudiants

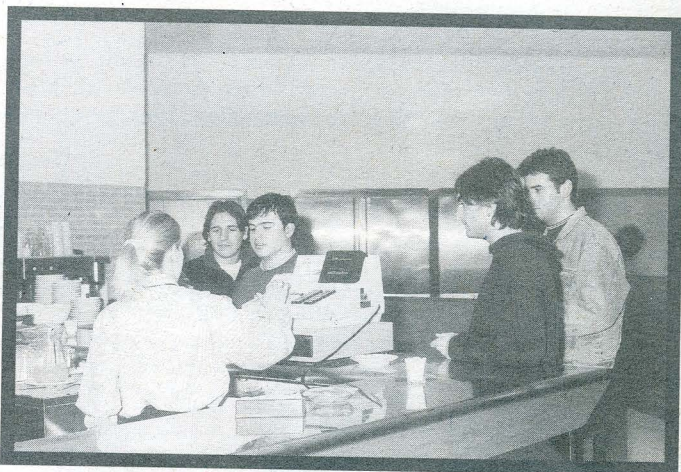
TANQUEU LA PORTA

Podria algú dir-me on es poden aconseguir vídeos del programa "Barrio Sésamo"? En especial aquell en el qual s'ensenya als xiquets que les portes s'han de tancar amb suavitat, evitant pegar portades. Així, el podríem subministrar als individus que en la "pseudo-biblioteca" del campus nou arreen unes portades de mil dimonis, impeding a la resta d'usuaris, sobretot als que estudien fora de les dos xicotetes aules, el concentrar-se adientment.

I això que, fins i tot els bibliotecaris han penjat uns cartells demanant per favor que s'acompanye la porta. Ni així!!! es veu que en sa casa, en compte de portes tenen cortines, o han vist moltes pel·lícules de l'Oest i es creuen que la porta de la biblioteca és la d'una cantina.

Així que apelant al sentit comú i al companyerisme, siguen vostés una miqueta més educats, que la llibertat de cadascú acaba allí on comença la dels altres.

Un usuari fastidiat.

M'AGRADA

- ☺ Quedar-me torrada a la gespa del Campus de Borriol després de dinar.
- ☺ Les colles de les festes de la Magdalena.
- ☺ L'últim llibre que he llegit, *Alexis Zorbàs* de Nikos Kazantzakis.
- ☺ Que no fa fred i ja s'allarga el dia.
- ☺ Que els pisos de la ciutat universitària ja està cobrant vida, ja n'hi han tendes, autoescoles, i, prompte començaran a instal·lar-se les primeres famílies.
- ☺ "L'Autobusero" d'ulleres que diu que és de "Alicante". És molt simpàtic i divertit.

NO M'AGRADA

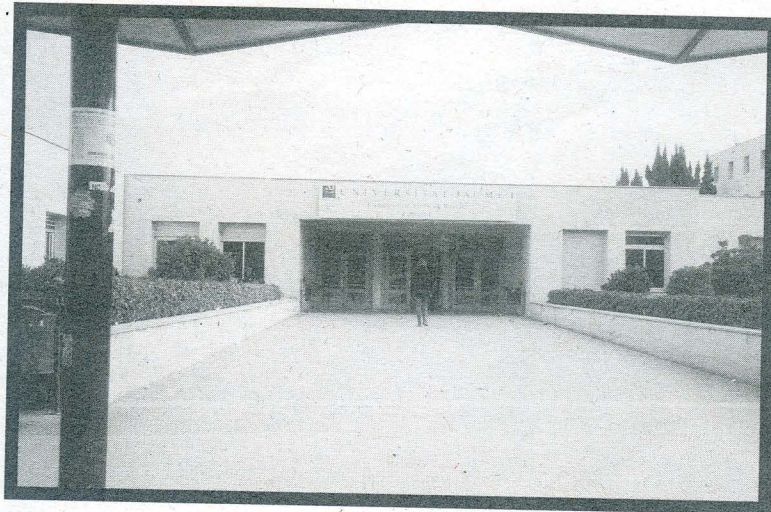

- ☹ A reprografia de Borriol no ens volen atendre quan ens adrecem en valencià. **ÉS INDIGNANT, MOLT INDIGNANT, MOLTÍSSIM INDIGNANT.** Això no pot quedar així.
- ☹ La poca connexió amb bus de la zona de Fadrell amb l'UJI.
- ☹ La prepotència d'alguns professors.
- ☹ La ressaca que ens queda després de Magdalena.
- ☹ Els banquets que hi ha pels passadissos de Riu Sec. Uns bancs molt bonics i amb molt de disseny, però no saps com asseure't per a no acabar amb mal d'esquena.
- ☹ Que la nostra "estrella" se'n vaja d'Erasmus i ens deixe a soles...

LA COORDINADORA D'ESTUDIANTS

Que què és la Coordinadora d'Estudiants? Doncs és una associació d'estudiants que va nàixer per l'any 1995 per a canviar l'estructura de representació que hi havia en aquells moments, per a dinamitzar una universitat poc viva i per a democratitzar la universitat i fer-la molt més amena per aquells que hem de passar uns anys estudiant.

Des del començament, hem intentat que els problemes que tenim dia rere dia arriben on han d'arribar perquè se solucionen, i per això ens hem presentat a les Eleccions a Claustre en dues ocasions; hem intentat que qui haja estat interessat en saber alguna cosa de la nostra universitat, ho sàpia, i per això hem fet diverses campanyes informatives al llarg d'aquests tres anys i mig; hem intentat organitzar activitats perquè la nostra universitat siga una universitat viva, on cadascun dels i les estudiants que estan ací sàpien que, a més de les classes, de les biblioteques, dels llibres i de les cantines, existeixen moltes més coses per a passar uns moments divertits amb els nostres amics i amigues, i per això hem intentat potenciar l'associacionisme, les

activitats extraacadèmiques, etc.; hem intentat que els problemes que veiem o que ens fèieu arribar i que nosaltres podíem solucionar es solucionaren, i per això som estudiants de quasi totes les titulacions de la universitat, per això hem estat pendents del funcionament dels autobusos, de la cantina o de les sales d'ordinadors i per això hem estat supervisant el funcionament de tots els serveis de la universitat; hem intentat obrir la universitat a l'exterior perquè la societat sàpia que existim i que a l'UJI som emprenedors, i per això hem fet campanyes a Bòsnia, pel dia de la SIDA, per la desaparició del comerç d'armament, etc.

En moltes ocasions hem intentat coses, i en altres moltes les hem aconseguides; però no tot han estat victòries i per això, donant la llanda a qui li l'hajam de donar, seguim intentant que tots vosaltres sapieu el que voleu saber sobre la vostra universitat, per això seguim supervisant els serveis que ens dona l'UJI, però això seguim apostant per una universitat més amigable...

En definitiva, per això estem completament a la vostra disposició.

NO a la discriminació als estudiants del nord.

La gent de la Germania d'Estudiants Universitaris volem manifestar i fer palés la preocupació per la situació existent en els peatges de les autopistes de les comarques del Nord de Castelló i les comunicacions, infraestructures i mobilitat en general, que afecten de manera negativa a l'accés dels estudiants d'eixa zona a la nostra universitat.

La discriminació que suposa l'existència en un mateix Estat d'autovies gratuïtes (4.500 quilòmetres) pagades amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, i la pràctica obligatorietat d'ús d'autopistes

de peatge al nostre país contemplat com a única alternativa una N-340 saturada de camions, duen a la pèrdua de vides en eixos punts negres i al peatge duríssim afegit, no contemplat en les despeses per la concessió d'ajuts com beques...

Si a aquesta situació hi afegim la preocupant prepo-

tència de la companyia RENFE, que suprimeix arbitràriament parades als pobles xicotets; que sols manté trams en hores punta; que únicament ens dóna la possibilitat de fer ús de tres trens regionals al dia (quan en direcció a València n'hi ha cada 25 minuts)... Fa que molts estudiants i estudiantes n'estiguem més que farts.

Perquè entenem que aquesta situació va més enllà dels aspectes socials, i s'endinsa en l'interés públic, des de la Revista Campus, que dóna veu als estudiants, sol·licitem al Rectorat, al Consell Social i als diferents estaments universitaris implicats i encarregats de gestionar i negociar aquests aspectes, que tinguen una major sensibilitat cap als estudiants afectats i realitzen les accions necessàries per tal de redreçar aquest problema.

GEU - Jaume I

EL CONSELL D'ESTUDIANTES I ESTUDIANTS INFORMA

El Consell d'Estudiantes i Estudiants vol recordar-vos que a la Universitat existeix una Normativa d'Exàmens que ha de seguir tant l'estudiant com el professorat. Aquesta Normativa és al <http://sic.uji.es>. Per tant, no dubteu en revisar-la i, si s'escau, sol·licitar la seua aplicació. A més, ja sabeu que podeu acudir al Consell d'Estudiantes i Estudiants si necessiteu més informació.

D'altra banda, el Consell d'Estudiantes i Estudiants vol agrair a tota la comunitat universitària la participació en els actes lúdics de la festa de la Universitat (250 paelles!) i, en especial, als coordinadors de titulació que van col·laborar desinteressadament en l'organització. Finalment, també volem acomiadar-nos dels becaris que han fet possible que la Revista Campus haja existit puntualment tots els mesos. Moltíssimes gràcies Estrella, Dídac i Andreu.

AGENDA

ESPECTACLES

PEL·LÍCULES

- "Alice y Martin", pel·lícula amb Juliette Binoche, Alexis Loret i Carmen Maura. La fan els dies 19, 20 i 21 de març a les 22.30. Teatre Municipal de Benicàssim.

- "La noche del cazador", pel·lícula de Charles Laughton. Dins del cicle *Cinema Clàssics* Vicent J. Benet serà l'encarregat de presentar i animar el col·loqui al voltant d'aquesta obra mestra del cinema americà. Serà el dia 26 de març a les 22.30 i estarà en versió original anglesa subtítulada. Teatre Municipal de Benicàssim.

- "Hurricane Streets", Morgan J. Freeman va dirigir aquesta pel·lícula a l'any 1997. La fan el dia 26 de març a les 19.30 i a les 22.30. Teatre Municipal de Benicàssim.

TEATRE

- "La música, la dansa i la paraula", a la Llibreria Babel a les 19.30 el dia 26 de març. Ho organitza Platea. Associació d'Espectadors.

- "Grandeshitos", de Les Comediéns. El dia 30 de març commemorarà el dia Mundial del Teatre a les 19.00 al saló d'actes Alfons V el Magnànim del Campus de Riu Sec.

- CONTA-CONTES: El Cercle de Teatre de Sagunt actuarà el dia 31 de març a les 23.00 al Pub Terra.

- Dins del Projecte Alcover '99, el Teatre de la Ciutat presenta l'obra "La casa en obres" de Blai Bonet, amb direcció de Pep Tosar. És el dissabte 27 de març a les 22.30 al Teatre Municipal de Benicàssim.

DANSA

- Al Teatre Municipal de Benicàssim, Ananda Dansa presenta "Vivo en tiempos sombríos", dirigit i creat per Rosàngels Valls. El diumenge 21 de març a les 19.00 podreu veureu.

EXPOSICIONS

- VICENTE TALENTS exposa les seues pintures "Perdidos en el espacio" a la Galeria Cànem, al carrer Antonio Maura número 6, fins el 6 d'abril de 1999.

SEMINARIS I JORNADES:

- "Aproximació a la història de la coca a Colòmbia" a càrrec de Luis Gildardo Rivera. Està organitzat per C.I. América Latina i la Universitat Jaume I i serà els dies 22, 23, 24 i 25 de març al Campus de Borriol.

- III Jornades de Cooperació Internacional del dia 23 al 25 de març als diferents campus amb diferents activitats i tallers: cercavila d'inauguració, tallers, conferències i un concert de clausura a càrrec del grup "L'Ham de foc" a les 12.30 al Campus de Borriol.

- "Parlem de ciència? L'ensenyament de les ciències" dins de les Jornades de Primavera de Cocentaina. Està organitzat per la Universitat d'Alacant i l'Ajuntament de Cocentaina i serà del 7 al 9 d'abril de 1999. El preu és de 15.000 pessetes.

PREMIS

- I Premi Iberoamericà de Periodisme "Fernando Lázaro Carreter", convocat pel grup Editorial Bertelsmann. Per a més informació truqueu al Gabinet de Comunicació, tel:91 435 83 44. El termini és fins al 15 d'abril de 1999 i hauran de ser treballs publicats entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 1998.